

Curs OCist online, 15-19 abril 2024 – Capítols de l'Abat General

“Busca la pau, procura aconseguir-la” Vida fraterna i reconciliació

1. Llevat de pau en el món

És un goig pasqual poder-nos reunir gràcies als mitjans que ens ofereix la tècnica actual per aquests dies de formació i d'aprofundiment d'un tema que és i serà sempre fonamental per nosaltres, per la nostra vocació, i per tots, per tota la humanitat que, quan perd la pau, es perd ella mateixa, es deshumanitza.

Treballar sobre la vida fraterna i la reconciliació no és important només per a la vida de les nostres comunitats, sinó una missió que el Senyor confia a l'Església, a cada comunitat cristiana, a cada deixeble, “per salvar el món per mitjà d'ell” (Jn 3,17).

Aquests cinc capítols voldria que fossin un ajut per un aprofundiment d'aquest tema i d'aquesta experiència, d'aquesta vocació i missió, i per això son traduïts en les llengües de l'Orde i reemplacen la Carta de Pentecosta que us envio normalment. Una sempre renovada Pentecosta és possible si oferim a l'Esperit la nostra disponibilitat a ser fets instruments de la pau de Crist, com ho demana la pregària essencial atribuïda a sant Francesc que podem recitar a l'inici d'aquest curs:

“Senyor, fes de mi un instrument de la teva pau.

Que on hi hagi odi hi posi amor.

On hi hagi ofenses hi posi perdó.

On hi hagi discòrdia, hi posi la unitat.

On hi hagi dubte hi posi fe.

On hi hagi error hi posi la veritat.

On hi hagi desesperació hi posi esperança.”

El títol d'aquest curs cita un verset del salm 33 esmentat en un passatge del Pròleg de la Regla:

«El Senyor, buscant-se un operari per entre la multitud a qui fa aquesta crida, torna a dir: “¿Qui és l'home que estima la vida i desitja veure dies feliços?” (Sl 33,13). I si tu, en sentir-ho, responies: “Jo”, et diu Déu: “Si vols la vida veritable i perpètua, guarda't la llengua de mal, que no diguin res de fals els teus llavis; decanta't del mal i fes el bé, busca la pau i segueix-la” (Sl 33,14-15). I, quan haureu fet això, els meus ulls seran fits damunt vostre i les meves orelles seran atentes a les vostres pregàries, i abans que m'invoqueu, us diré: “Aquí em teniu”.

Quina cosa més dolça per a nosaltres, germans caríssims, que aquesta veu del Senyor que ens invita? Mireu com el Senyor, amb la seva bondat, ens mostra el camí de la vida.» (RB Prol 14-20)

Sant Benet entreteixeix els versos del salm 33 en un diàleg entre Déu que busca l'home i l'home que respon. Déu sempre torna a buscar Adam que s'amaga, ja no entre els arbustos del paradís terrenal, sinó entre la multitud. Déu no en té prou amb una relació anònima i impersonal amb nosaltres, una relació de massa, sinó que cerca el cara a cara amb cada ésser humà, amb cada cor. Com n'és d'important tenir consciència d'això en la nostra època en què la humanitat es redueix no tan sols a ser una multitud anònima i informe, sinó a ser una... multitud informàtica, unida només

virtualment i dominada per líders que no busquen altra cosa que un consens numèric, anònim, sense encontres, sense relacions personals! Per contra, que n'és de bell veure que Déu, enviant el seu Fill al món, ha vingut i continua venint a buscar-nos personalment, a oferir-nos un trobament i una relació personal. Jesucrist ve a buscar i a salvar cada ovella perduda. I quan la troba, la retorna a la cleda, això és, se l'emporta amb ell i la restitueix a les altres ovelles, per formar entorn d'ell una comunitat fraterna. L'àmbit per al qual Déu ens ha creat no és la multitud anònima, sinó la comunitat fraterna.

És important notar que és precisament el fet que el Senyor vulgui tenir una relació personal amb cada cor allò que crea comunitat, que crea una veritable comunió entre nosaltres i amb tota la humanitat. És com si, quan un sola persona enmig de la multitud diu "Jo!", responent a la crida de Déu, també la multitud esdevingués menys anònima, comencés a esdevenir comunitat, a esdevenir poble de Déu.

És important pensar en això en aquests temps en què l'Església és cada vegada més una petita resta, una resta, però, que l'Esperit converteix en llevat dins la pasta. Llevat de què? De comunió fraterna, de reconciliació i, doncs, d'autèntica pau.

Fa poc he tingut el privilegi de visitar Mongòlia, convidat pel cardenal Giorgio Marengo, per conèixer l'experiència d'Església que fan en aquell gran país. L'Església Catòlica hi és present des de fa poc més de trenta anys, i compta amb uns 1500 membres. Una seixantena hi treballen com a missioners i missioneres, de cada continent i de diversos Ordes i Congregacions. El que més em va colpir és que allà la petitesa de les comunitats i de les forces no és viscuda com el final de l'Església, sinó com un brot, en la consciència que el Regne de Déu és un granet de mostassa al qual Déu pot donar molta fecunditat (cf. Mt 13,31-32). El Regne de Déu és, sobretot, el llevat que rep de l'Esperit la capacitat de fer fermentar tota la pasta (cf. Mt 13,33). L'important no és tant el fet de ser capaços de grans coses, sinó cultivar la presència senzilla del llevat en la pasta. Cada contacte, cada relació personal és preciosa i s'ha de cuidar, perquè és així com el llevat penetra en la gran massa i lentament hi fa créixer el Regne de Déu.

És important que, sigui on sigui que ens trobem i sigui quina sigui la condició en què es trobi entre nosaltres l'Església i l'Orde, sigui quina sigui la condició en què es trobi la nostra comunitat, no oblidem que és a això a què estem tots cridats. No hem de perdre el temps estant ufanosos si som grans i forts, o tristos si som petits i febles: petits o grans, forts o febles, Déu només vol que siguem el llevat del Regne en la massa del món.

Ho expressa bé un fragment de la *Lumen Gentium*, que ens remet al tema de la unitat i de la pau que estem cridats a fomentar:

"Aquest poble messiànic, malgrat que de moment no abasti tots els homes i que sovint sembli un petit ramat, en realitat és el germen més fort d'unitat, d'esperança i de salvació per a tot el gènere humà. Constituït pel Crist amb vista a una comunió de vida, d'amor i de veritat, és també assumit per Ell com un instrument de redempció universal i enviat a tot el món com a llum del món i sal de la terra (cf. Mt 5,13-16).

(...) És Déu qui ha convocat aquest aplec dels qui considerem amb fe que Jesús és autor de la salvació i principi d'unitat i de pau, i l'ha constituït Església, a fi que sigui per a tots i cada un el sagrament visible d'aquesta unitat salvífica." (LG §9)